

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **J. R.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na porýčnickém právu 1/376, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/187871-916,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasné podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 9. 2017, č. j. MPSV-2017/187871-916, sp. zn. SZ/MPSV-2016/122060-916, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem ze dne 9. 5. 2016, č. j. 19918/2016/ZAT, kterým byl žalobci odejmut ode dne 1. 5. 2016 příspěvek na péči, neboť jej nelze dle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) považovat za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

s tím, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá pouze 2 základní životní potřeby v oblasti oblékání a obouvání a péče o domácnost.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že hodnocení posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména s lékařskými zprávami neurologa MUDr. K. a praktické lékařky MUDr. Š. Napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, jelikož žalovaný neshledal, že se v jeho případě jedná o osobu, která potřebuje pomoc, dohled nebo péči minimálně při 3 až 4 základních životních potřebách ve smyslu § 8 zákona o sociálních službách. Zrekapituloval průběh předcházejícího řízení, včetně řízení odvolacího, přičemž zdůraznil, že posudková komise mu neumožnila doplnit lékařské nálezy o aktuální zprávu popisující syndrom karpálního tunelu. Není jeho vinou, že se lékař při vyšetření zajímá pouze o daný problém a nezmiňuje aktuální informace o veškerých diagnózách týkajících se jeho odbornosti. Veškeré popisy jeho stavu měly sloužit posudkové komisi k tomu, aby řádně ohodnotila jeho zdravotní stav jako celek, a to k možnosti, jak zvládá nebo nezvládá posuzované základní životní potřeby. Posudková komise vycházela pouze z lékařské zprávy MUDr. K. ze dne 2. 2. 2017, přitom měla k dispozici další čtyři lékařské zprávy, nebrala v potaz ani lékařskou zprávu MUDr. Š. Už jen skutečnost, že minimálně dva lékaři popisují, že nesevře pravou ruku v pěst, že stěží ovládá prsty na této ruce, měla vést komisi ke správnému posouzení jeho zdravotního stavu. Posudková komise učinila svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumala jeho zdravotní stav. Na jednání komise nebyl žalobce přizván, tudíž si nemohla učinit odpovídající představu o jeho zdravotním stavu.
3. Žalobce namítal, že při posuzování jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k § 8 a § 9 zákona o sociálních službách a ke skutečnosti, že je pravák. Z lékařských zpráv vyplývá, že kromě syndromu karpálních tunelů prodělal v roce 2011 cévní mozkovou příhodu a má diabetes druhého stupně. Uvedená onemocnění mají velký vliv na jeho zdravotní stav. Má trvale a těžce poškozenou pravou horní končetinu, levou horní končetinu má po cévní mozkové příhodě oslabenu. Velké problémy s horními končetinami násobí neustálé bolesti páteře, hlavy a větších kloubů, dále trpí velkou únavou. K zvládání základních životních potřeb žalobce uvedl, že má problém s chůzí po schodech, protože se nemůže přidržet zábradlí, opakovaně padá, zakopává levou dolní končetinou, musí využívat dopomoci další osoby, která ho jistí. Má problémy s jízdou v prostředcích hromadné dopravy, s nástupem a výstupem, neudrží se při jízdě na nohou, postiženými horními končetinami se nemůže držet, aby neupadl. Nezvládá chůzi na nerovném povrchu. Nedorozumí se psanou zprávou, jelikož kromě podpisu nenapíše ucelenou zprávu tak, aby jí někdo rozuměl. Není schopen si nalít nápoj, neotevře láhev, nenaservíruje si jídlo, naporcuje si jídlo pouze lžící, příborem jíst nemůže. Potřebuje pomoc při koupání, mytí a osušování celého těla, pomoc mu poskytuje manželka. Potřebuje dopomoc při rozbalování a aplikaci léků. Nezvládá osobní aktivity jako jeho vrstevníci, nemůže se postarat o vnoučata, chodit do lesa na houby, číst knihy, pracovat na zahradě nebo jezdit na kole. Žalobce konstatoval, že pokud by bylo hodnocení posudkové komise provedeno správně, tj. podle platných právních předpisů a v souladu se zdravotní dokumentací, byl by jeho zdravotní stav hodnocen jako odpovídající nároku na přiznání příspěvku na péči ve III. stupni, jelikož potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 8 základních životních potřebách. Napadené rozhodnutí bylo tudíž vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. V doplnění žaloby žalobce uvedl, že posudková komise neměla aktuální lékařské zprávy od ortopeda, a měla proto žalobce vyzvat, aby je doplnil, ještě než jeho zdravotní stav posoudila.

Vyjádření žalované k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu. Zrekapituloval průběh správního řízení. Zdůraznil, že po posouzení stupně závislosti byl žalobce vyzván k možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, případně se k nim vyjádřit či je doplnit, této možnosti žalobce využil. Žalobce doložil vyjádření a požadoval přítomnost při jednání posudkové komise, následně došlo k doplňujícímu posouzení zdravotního stavu, opětovně bez přítomnosti žalobce, který se z jednání omluvil. K námitkám v žalobě žalovaný uvedl, že má za to, že bylo přihlédnuto ke všem doloženým podkladům, včetně aktuální neurologické zprávy. Rozhodnutím Okresní zprávy sociálního zabezpečení v Lounech bylo konstatováno nezvládnutí dvou základních životních potřeb (oblékání a obouvání, péče o domácnost) a posudková komise se s tímto hodnocením ztotožnila, objektivní zhoršení stavu nebylo prokázáno. Posudková komise zasedala v odborném složení, kdy byl přítomen i neurolog, a vyjádřila se ke všem posuzovaným základním životním potřebám. Posouzení stupně závislosti bylo vypracováno na základě objektivních podkladů, tj. na základě dostatečné zdravotní dokumentace, výsledků sociálního šetření a funkčních důsledků zdravotního postižení. Na základě výše uvedeného žalovaná navrhla, aby byla žaloba v plném rozsahu zamítnuta jako nedůvodná.

Ústní jednání před soudem

6. Při ústním jednání konaném před soudem dne 21. 1. 2019, ze kterého se oba účastníci řízení omluvili s tím, že souhlasili s projednáním věci bez jejich přítomnosti, soud stručně přednesl obsah žaloby i vyjádření k žalobě a provedl stručnou rekapitulaci obsahu správního spisu.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
8. Smyslem zákona o sociálních službách je úprava podmínek poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci prostřednictvím sociálních služeb a příspěvku na péči. Příspěvek na péči, který je předmětem řízení v dané věci, se podle § 7 téhož zákona poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby. Tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob. Náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu. Nárok na něj má osoba, která splňuje předpoklady uvedené v § Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4 odst. 1 téhož zákona (mezi účastníky není sporu o tom, že podmínky zde uvedené žalobce splňuje), která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8 uvedeného zákona, pokud jí tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb nebo dětský domov, anebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu; nárok na příspěvek má tato osoba i po dobu, po kterou je jí podle zvláštního právního předpisu poskytována zdravotní péče v průběhu hospitalizace. O příspěvku rozhoduje krajská pobočka Úřadu práce.

9. Podle § 8 uvedeného zákona osoba (starší 18 let), která vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby, se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb.
10. Dle § 9 uvedeného zákona se při posuzování stupně závislosti hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis (§ 9 odst. 4, 5 a 6 téhož zákona).
11. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis, kterým je vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“). Dle § 2 odst. 1 uvedené vyhlášky se při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Dle § 2a uvedené vyhlášky pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

12. V příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. jsou vymezeny schopnosti zvládat základní životní potřeby.

- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**mobilita**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**orientace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**komunikace**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**stravování**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**oblékání a obouvání**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**tělesná hygiena**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**výkon fyziologické potřeby**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o zdraví**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**osobní aktivity**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
- Za schopnost zvládat základní životní potřebu „**péče o domácnost**“ se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

13. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 22. 2. 2016 byla Lékařskou posudkovou službou Okresní správy sociálního zabezpečení Louny podána žádost o provedení sociálního šetření. Dne 15. 3. 2016 bylo provedeno sociální šetření pro účely řízení o příspěvku na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

péči. V rámci tohoto sociálního šetření bylo zjištěno k jednotlivým základním životním potřebám, že se žalobce pohybuje v domácnosti bez opory, ven vychází s oporou vycházkové hole. Zejména v ranních hodinách trpí na motolice. Během dne se cítí unavený. Trpí bolestmi kloubů a levé strany těla. Má omezení v ohybu prstů u rukou. Je náchylný na změny počasí. Aktivita během dne se odvíjí od aktuálního zdravotního stavu. Zvládá vstávání a usedání pomalu z předklonu. Neudrží váhu, tak usedá zprudka. Nevydrží dlouho stát. Zaujímat polohy zvládá. Pohybuje se pomalu, šoupavým krokem. Vzdálenost 200 m zvládá ujít s přestávkami. Po nerovném povrchu zakopává. Chůzi po schodech zvládá pomalu s oporou zábradlí. Chůzi dolů zvládá s většími obtížemi. Dopravní prostředky nevyužívá, ale zvládl by je používat. Komunikaci psanou zprávou zvládá s velkými obtížemi a tiskací, z důvodu omezení v ohybu prstů u pravé paže. Stravu mu servíruje manželka či syn. Nají se lžící s obtížemi. Zapínání knoflíčků nezvládá. Zouvání zvládá vsedě způsobem noha o nohu. Oblékání dolních částí svršků zvládá s obtížemi. Úkony oblékání a obouvání zvládá pomalu, pravou paží. Nezvládá sám používat hygienické zařízení. Namydlení a osušení zvládá dle svých možností. Na mytí používá tekuté mýdlo. Celkovou hygienu zvládá pomalu. Fyziologické potřeby zvládá. Hygienické pomůcky žádné nepoužívá. Léky do lékovky si připravuje sám na celý týden. Používá cvičební pomůcky do dlaní. Stanovit a dodržet denní program zvládá s pomocí. Během aktivit obvyklých věku a prostředí je omezen pohybem, bolestmi a únavou. Ve volném čase sleduje televizi a luští křížovky. S předměty denní potřeby manipuluje s obtížemi, má špatný úchop. Neudrží předměty, padají mu z rukou. Zvládá pouze lehký nákup jako je pečivo. Zvládá ovládat rychlovarnou konvici. Uvařit si teplé jídlo nezvládá. Domácí práce a udržovat pořádek nezvládá.

14. Dne 11. 4. 2016 byl vypracován posudek o zdravotním stavu žalobce posudkovou lékařkou Lékařské posudkové služby Okresní správy sociálního zabezpečení Louny MUDr. M. K. V posudkovém zhodnocení uvedla, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav po cévní mozkové příhodě v roce 2011 s přetrvávající lehkou neobratností LHK, chůzí s oporou vycházkové hole, bez významné poruchy stereotypu chůze, pouze s přetrváváním subjektivních potíží. Dle neurologického vyšetření MUDr. K. ze dne 3. 3. 2016 zornice reagují správně, cení s lehkou asymetrií vlevo, šíje volná, karotidy bez šelestů, vyšší svalový tonus na LDK, živější reflexy vlevo, dysdiadokinesa vlevo, ataxie na LHK, menší síla stisku vlevo, areflexie břišní, extenční postavení LDK, hyperreflexie na LDK, při chůzi šetří LDK, tendence k cirkumdukci vlevo, porucha senzitivní není. Dle nálezu z odvolacího řízení ve věci průkazu OZP bylo zjištěno lehké postižení levostranných končetin, 5. 12. 2012 byl stav žalobce hodnocen jako stabilizovaný, chůze byla referována bez opory, téměř symetrická, levé rameno vázlo do abdukce aktivně do 90 stupňů, levou ruku sevřel v pěst, lehce vázla špetka. Dle neurologického vyšetření posudkové komise ze dne 10. 12. 2015 byl zdravotní stav žalobce hodnocen jako postižení lehkého stupně, nebyl shledán důvod pro přiznání úkonů stravování, tělesná hygiena, péče o zdraví i osobní aktivity. Posudková lékařka konstatovala, že posouzení zdravotního stavu je v souladu s výsledkem sociálního šetření ze dne 15. 3. 2016. Žalobce potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu pomoc při životních potřebách - oblékání, obouvání a péči o domácnost, celkem tedy nezvládá 2 základní životní potřeby. Posudková lékařka proto dospěla k závěru, že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách, neboť je osobou starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Rozhodnutím Úřadu práce - krajská pobočka v Ústí nad Labem ze dne 9. 5. 2016, č. j. 19918/2016/ZAT, byl žalobci ode dne 1. 5. 2016 odejmut příspěvek na péči, jelikož z nového posouzení nároku na tento příspěvek vyplynulo, že ho již nelze považovat za osobu závislou na pomoci jiné osoby podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách, protože nepotřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc nebo dohled alespoň ve 3 oblastech základních životních potřeb dle § 9 téhož zákona. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce podal dne 18. 5. 2016 odvolání, v němž namítal, že rozhodnutí nemá oporu v provedeném sociální šetření, jeho lékařské dokumentaci a ani v závěrech posudkové lékařky.
16. V rámci odvolacího řízení žalovaný požádal o posudek v souladu s ustanovením § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí. Posudková komise žalobce k jednání nepozvala, neboť předseda posudkové komise shledal shromážděnou podkladovou dokumentaci dostatečnou k objektivnímu posouzení zdravotního stavu žalobce i bez jeho osobní účasti. O posuzování zdravotního stavu posudkovou komisí byl žalobce včas písemně informován.
17. Posudková komise při vypracování posudku vycházela z posudkového spisu Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, spisu žalovaného, lékařských nálezů předložených žalobcem a sociálního šetření ze dne 15. 3. 2016. Zdůraznila však, že při hodnocení zdravotního stavu musí vcházet především z funkčních důsledků zdravotního postižení. Konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav omezující funkční schopnosti nutné ke zvládání základních životních potřeb. V popředí je stav po ischemické cévní mozkové příhodě, která proběhla v roce 2011. Žalobce je od této doby v neurologické péči, kde v nálezech je opakovaně popisován residuální nález na levostranných končetinách ve smyslu spasticity. Žalobce je schopen samostatné chůze bez opory, s omezením souhybů horních končetin při schůzi, s naznačenou cirkumdukci levé dolní končetiny, kterou šetří. Na levé horní končetině je též vyšší svalové napětí, zhoršená koordinace pohybu a menší síla stisku ruky. Oboustranný syndrom karpálního tunelu není v neurologickém nálezu popisován. Žalobce byl v minulosti vyšetřován i na revmatologii, ale dle posledního nálezu z roku 2012 nebylo zjištěno významné omezení hybnosti kloubů ručních, jen pohmatová citlivost mezičlánekového kloubu třetího prstu vpravo. Rozhodující je tedy neurologické postižení levostranných končetin, které je lehkého stupně.
18. Na podkladě výše uvedeného zjištěného zdravotního stavu posudková komise konstatovala, že v případě žalobce považuje za nezvládnuté základní životní potřeby oblékání a obouvání (ve které je zhodnocena i manipulace s oděvem v souvislosti s denním režimem, a tedy i při použití WC) a péče o domácnost. U základních životních potřeb, které komise považuje za zvládnuté, nebyla prokázána příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopností zvládat tyto základní životní potřeby v přijatelném standardu, případně za použití facilitátorů.
19. S ohledem na tyto skutečnosti dospěla posudková komise ke shodnému závěru jako posudková lékařka, tedy že žalobce není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dohled, pomoc, nebo péči jiné fyzické osoby při zvládání pouze dvou základních životních potřeb.

20. V reakci na vyjádřený nesouhlas žalobce se závěry posudkové komise a žádost o opětovné přezkoumání jeho zdravotního stavu žalovaný požádal posudkovou komisi o vypracování doplňujícího posudku za osobní přítomnosti žalobce. Při jeho zpracování posudková komise opětovně prostudovala lékařskou dokumentaci žalobce, včetně jím předloženého neurologického nálezu, a přihlédla též k vyjádření žalobce. Posudková komise došla k závěru, že posudkové hodnocení v minulosti nadhodnotilo zdravotní stav žalobce, který je dlouhodobě stabilizovaný. Po vyhodnocení skutečností, které vedly k požadavku na doplnění posudku, posudková komise konstatovala, že neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Z jednání posudkové komise se žalobce omluvil. Následně bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.
21. Žalobce ve své žalobě namítal nedostatečné zohlednění jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a to jak z hlediska zjištěného skutkového stavu, tak z hlediska právního posouzení. V tomto směru je nutno konstatovat, že správní orgány v rámci posouzení schopnosti žadatele zvládat základní životní potřeby musí postupovat v souladu s platnými právními předpisy. Způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven ve vyhl. č. 505/2006 Sb. v § 1 až § 2c. V § 2 citované vyhlášky je uvedeno, že při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se posuzuje, zda z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je rozsah duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností dostatečný k pravidelnému zvládání základní životní potřeby a zda je fyzická osoba schopna rozpoznat, provést a zkontrolovat správnost zvládnutí základní životní potřeby. Přitom se přihlíží k tomu, zda dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trvale ovlivňuje funkční schopnosti, k výsledku rehabilitace a k adaptaci na zdravotní postižení. Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se tedy nezkoumá faktická dovednost žadatele ani jeho zdatnost prostřednictvím fyzických a psychických testů, ale zásadně skutečnost, zda jednotlivé rozhodné úkony z důvodu jeho dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu může žadatel zvládat či nikoli. Je tedy třeba posoudit, jakými zdravotními potížemi žadatel trpí a na základě tohoto zjištění následně dovodit, v jaké míře žadatele daná zdravotní postižení objektivně omezují ve zvládání základních životních potřeb. Takto žalovaný v daném případě postupoval. Zdravotní stav posoudila v rámci odvolacího řízení posudková komise na základě dostupných lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce. Následně posudková komise zhodnotila, zda objektivně jsou zdravotní postižení žalobce na překážku zvládnutí jednotlivých základních životních potřeb či nikoli, tedy zda žalobce má s ohledem na jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dostatek duševních, mentálních, tělesných a smyslových funkčních schopností, aby jednotlivé základní životní potřeby zvládal či nikoli.
22. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že se posudková komise zabývala obsahem zjištění sociálního šetření provedeného v místě bydliště žalobce i předloženou lékařskou dokumentací. Soud plně souhlasí s postojem posudkové komise, že závěry sociálního šetření je nutno zhodnotit, ale pro rozhodnutí ohledně nemožnosti zvládání základních životních potřeb je především nutné vycházet z funkčních důsledků zdravotního postižení. Komise zhodnotila, že žalobce v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládal základní životní potřeby oblékání a obouvání a péče o domácnost, přičemž neshledala nemožnost zvládnutí ostatních základních životních potřeb. Komise se rovněž Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v doplňujícím posudku vypořádala se skutečností, že posoudila odlišně zdravotní stav žalobce ve vztahu k předcházejícím posudkům, neboť v minulosti došlo k jeho nadhodnocení, zdravotní stav žalobce je však dlouhodobě stabilizovaný.

23. Soud po prostudování posudku dospěl k závěru, že výsledný závěr posudkové komise je dostatečně odůvodněný, přesvědčivý a komplexní k tomu, aby na jeho základě bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. V posudku došlo dle soudu k dostatečné objektivizaci zdravotního stavu žalobce a jeho schopností zvládat základní životní potřeby. Námitku nedostatečného zhodnocení žalobcova zdravotního stavu tedy soud shledal nedůvodnou.
24. Soud považuje za důležité zmínit, že v projednávaném případě bylo již v průběhu správního řízení přistoupeno na žádost žalobce k opětovnému přezkoumání zdravotního stavu žalobce, jehož výsledkem byl doplňující posudek posudkové komise ze dne 17. 8. 2017. Ačkoliv žalobce ve vyjádření k prvnímu posudku namítal, že jednání posudkové komise nebyl přítomen, nedostavil se ani k jejímu dalšímu jednání, přestože byl k osobní účasti vyzván. Ve světle těchto skutečností proto soud považuje žalobcovy námitky ohledně nedostatečného zohlednění jeho zdravotního stavu za neopodstatněné.
25. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.
27. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalovaného, tj. ke dni 12. 9. 2017. Zhoršení stávajících zdravotních obtíží, ke kterým by mělo dojít po tomto datu popř. vznik nových zdravotních obtíží, nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno a nemůže být přihlíženo k lékařským zprávám vydaným po datu rozhodnutí správního orgánu, pokud popisují aktuální stav žalobce. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost poukazovat na své stále se zhoršující zdravotní obtíže, které nastaly po 12. 9. 2017 a které by měl mít řádně zdokumentované lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Důvodem pro přiznání nároku na příspěvek na péči ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 21. ledna 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)